

[Pia Kjærsgaard]

Kommunedata, Socialforskningsinstituttet, arbejdsformidlingen, efterlønsordningen, Det Kgl. Teater, TV 2, statshavnene osv., osv., osv., for slet ikke at tale om de store projekter, Storbæltsbroen, Øresundsforbindelsen og DONG, for blot at nævne et par enkelte.

Når det gælder offentlige projekter, burde man i hvert fald afholde en folkeafstemning. Det ville være naturligt og rigtigt for at få den slags projekter gennemført, at man først lagde dem ud til en folkeafstemning, inden de eventuelt påbegyndtes.

Samtidig kan staten efter Fremskridtspartiets opfattelse foretage en lang række nedlæggelser og salg af sine aktiviteter, uden at serviceniveauet over for borgerne dermed bliver forringet, snarere tværtimod. Fremskridtspartiet vil gerne indbyde til forhandlinger om disse spørgsmål, som et ikkesocialistisk flertal i Folketinget så kunne blive enige om.

Dermed kommer vi frem til det, der næsten er dagens hovedpunkt. Vi har allerede diskuteret det vældig meget indtil nu, men som alle andre ordførere vil jeg naturligvis også omtale den netop afholdte folkeafstemning 2. juni.

Folkeafstemningen om Danmarks medlemskab af EF-unionen endte jo altså heldigvis med at blive et nej. Fremskridtspartiet meldte fra starten klart ud om, hvor vi stod, og vi har hele tiden sagt, at der ikke er nogen grund til genforhandling af dette makværk, som Maastrichttraktaten vitterlig er. Vi vil kraftigt opfordre regeringen – og så må jeg selvfølgelig endnu en gang nævne udenrigsministeren – til at respektere flertallets afgørelse, på samme måde som et ja ville blive respekteret, og ganske, som vi naturligvis respekterer, at mange har stemt ja. Hvordan mon debatten var blevet i dag, hvis det var endt med et ja? Mon der dog havde været den hadske tone fra nejpartierne, som jeg desværre har måttet konstatere at der har været fra nogle af Tingets medlemmer her, fordi det nu altså endte med et nej? Jeg tror det ikke.

Vi skal bare ikke have noget af, at Danmark ad bagdøren pludselig godkender dele af den traktat, som blev forkastet. Det vil ikke bare være at se stort på demokratiet, det vil simpelt hen være at gøre grin med vælgerne. Og som mange ordførere har fremført, er demokratiet jo det bedste, vi har. Hvorfor så ikke holde fast på det og respektere det og sige, det er godt, at

Danmark har et demokrati, og at folketingspolitikkerne naturligvis skulle være de første til at acceptere og respektere demokratiet?

I Storbritannien – og det er vel nok dér, der foregår det mest spændende i øjeblikket – er der en voksende modstand over for en godkendelse af planerne, og spørgsmålet er vel efterhånden, om premierminister John Major overhovedet har et flertal med sig i sit engelske Underhus. Det er der noget der tyder på ikke er tilfældet, og det kunne jo være spændende.

Jeg må stadig væk fastholde, at når ét land har sagt nej, er der ikke nogen traktat, men jeg synes alligevel, det er en god idé at spørge vælgerbefolkningen, måle temperaturen. Det er jo sådan ifølge samtlige målinger, som er foretaget efter denne afstemning, at det er den danske befolkning, der har svaret, at de har følt sig bedst oplyst om Unionstraktaten. Og hvad har den danske befolkning sagt? Den har sagt nej. Det synes jeg er værd at tænke på. Alle lande burde faktisk have en folkeafstemning, når så væsentlige ting i EF's grundlov, som i virkeligheden er det, vi har stemt om, påtænkes at blive ændret. Det er det, der har været tilfældet med Unionen. Det er en ændring i EF's grundlov, som vi har stemt om, og det har de danske vælgere altså valgt at sige nej tak til.

Under alle omstændigheder kan Unions-traktaten jo altså ikke blive til noget, idet det klart er anført i Romtraktaten, at udvidelser af EF-samarbejdet skal godkendes i alle lande; ellers bliver det ikke til noget.

Fremskridtspartiet er tilhænger af EF i dets nuværende form. Vi har også sagt ja til det indre marked. Vi har jo ikke været et af de partier, som før har været imod EF. Vi har altid respekteret og accepteret og tilsluttet os vort EF-medlemskab, men vi valgte altså at sige nej nu. Men jeg vil da ikke undlade at sige, at jeg synes, man med glæde kan konstatere, at det ser ud, som om faktisk samtlige Folketingets partier nu accepterer, at vi er medlemmer af EF, mens altså ikke alle i Folketinget accepterer, at vi tilslutter os Unionstraktaten. Vi ønsker ikke at gå videre i vores nuværende EF-samarbejde. Tingene skal ikke bestemmes af en lukket EF-Kommission i Bruxelles, men af danske vælgere.

Derfor var det så vigtigt og godt, at folkeafstemningen endte, som den altså gjorde. I øvrigt viste den jo, at Folketingets flertal var helt